

V. FEJEZET

Zárórendelkezések

58. cikk

A jelen Szerződést meg kell erősíteni. A Szerződés a megerősítő okmányok kicserélése napján lép hatályba.

A megerősítő okmányok kicserélése MOSZK-VÁBAN történik, a lehető legrövidebb időn belül.

59. cikk

A jelen Szerződés a hatálybalépés napjától számított 10 évig marad érvényben. Ha a Szerződő Felek egyike sem jelenti be a jelen Szerződés hatályának lejártá előtti hat hónappal annak felmondására vagy módosítására irányuló szándékát, a Szerződés további 5—5 évre marad hatályban mindaddig, amíg a soronlevő ötéves időszak letelte előtt 6 hónappal a Szerződő Felek egyike be nem jelenti a felmondásra irányuló szándékát.

60. cikk

A jelen Szerződés hatályba lépése napján a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya között a magyar—szovjet államhatár rendjére vonatkozó és 1950. február hó 24-én Moszkvában aláírt Szerződés a Zárójegyzőkönyvvel együtt, valamint a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya között a határkonfliktusok és határincidensek rendezésének szabályozása tárgyában megkötött és Moszkvában 1950. február 24-én aláírt egyezmény a Jegyzőkönyvvel és Zárójegyzőkönyvvel együtt hatályát veszti.

61. cikk

A jelen Szerződés 2 példányban, magyar és orosz nyelven készült. Mindkét szöveg egyaránt hiteles.

Kelt Budapesten, az 1961. évi október hó 3. napján.

A Magyar Népköztársaság Kormányának
nevében:
Földes László s. k.

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Kormánya
nevében:
V. I. Usztyinov s. k.

3. §. E törvényerejű rendelet kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban 1962. évi február hó 27. napjától kezdődő hatállyal kell alkalmazni. Végrehajtásáról a belügyminiszter gondoskodik.

1962. évi 17. számú törvényerejű rendelet
az ipari tulajdon oltalmára létesült
uniós egyezmények Londonban az 1934. évi
június hó 2. napján felülvizsgált szövegének
kihirdetéséről²⁷

(A Svájci Szövetségi Kormányának Magyarország csatlakozása tárgyában az unió többi országának adott közlése 1962. június hó 14. napján kelt.)

1. §. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa:

a) az ipari tulajdon oltalmára létesült párizsi uniós egyezmények,

b) az áruk származási helye hamis megjelölésének megakadályozására kötött madridi megállapodásnak, végül:

c) a gyári vagy kereskedelmi védjegyek nemzetközi lajstromozására kötött madridi megállapodásnak Londonban az 1934. évi június hó 2. napján felülvizsgált szövegét e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. §. Az 1. §-ban említett egyezmények hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

AZ IPARI TULAJDON OLTALMÁRA 1883. ÉVI MÁRCIUS HÓ 20-ÁN LÉTESÜLT, BRÜSSZELBEN AZ 1900. ÉVI DECEMBER HÓ 14-ÉN, WASHINGTONBAN AZ 1911. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HÁGÁBAN AZ 1925. ÉVI NOVEMBER HÓ 6-ÁN ÉS LONDONBAN AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN FELÜLVIZSGÁLT PÁRIZSI UNIÓS EGYEZMÉNY

1. cikk

(1) Az egyezmény hatálya alá tartozó országok az ipari tulajdon oltalmára uniót alkotnak.

(2) Az ipari tulajdon oltalmának tárgya a szabadalom, a használati minta, az ipari minta, a gyári vagy kereskedelmi védjegy, a kereskedelmi név, a származási jelzés vagy eredetmegjelölés, valamint védekezés a tisztességtelen verseny ellen.

(3) Az ipari tulajdont a legtágabban kell érteni, s az nem csupán a szorosan vett iparra és kereskedelemre vonatkozik, hanem egyaránt kiterjed a mezőgazdaságra és a nyersanyagtermelésre és minden előállított vagy természetes termékre, például borokra, magvakra, dohánylevelekre, gyümölcsökre, háziállatokra, ásványokra, ásványvizekre, sörökre, virágokra, lisztfajtákra is.

(4) Szabadalomnak kell tekinteni az ipari szabadalmaknak bármely, az unió országainak jogszabályai által elismert fajtáját, így a behozatali szabadalmat, a javítási szabadalmat, a pótszabadalmat és a pótbizonylatot stb.

2. cikk

(1) Azokat, akik az unió bármely országának joghatósága alá tartoznak az ipari tulajdon oltalmát illetően, az unió összes többi országában megilletik mindazok az előnyök, amelyeket a vonatkozó törvények a belföldiek részére jelenleg vagy a jövőben

²⁷ Kihirdetés napja: 1962. július 20.

biztosítanak, az ebben az egyezményben biztosított különös jogok sérelme nélkül. Ennélfogva ezek a belföldiekkel egyenlő oltalomban részesülnek és jogaik megsértése esetén ugyanazt a jogsegélyt vehetik igénybe, feltéve, hogy teljesítik a belföldiekre előírt feltételeket és alakiságokat.

(2) Az unió hatálya alá tartozókkal szemben ennek ellenére sem lehet a lakóhelyre vagy a telepre vonatkozó semmilyen feltételt előírni abban az országban, ahol az oltalmat bármely ipari tulajdonjog tekintetében igénylik.

(3) Az egyezmény kifejezetten fenntartja azoknak a jogszabályi rendelkezéseknek érvényét, amelyek az unió egyes országaiban a bírósági és az államigazgatási eljárásra és illetékességre, úgyszintén az ipari tulajdonnal kapcsolatban a lakóhely meghatározására vagy a képviselőre vonatkoznak.

3. cikk

Az unió országainak joghatósága alá tartozókkal egy tekintet alá esik az, aki az unióhoz nem tartozó ország állampolgára, azonban az unió egyik országának területén lakik, vagy ott valóságos és működő ipari vagy kereskedelmi telepe van.

4. cikk

A) (1) Azt, aki találmányt, használati mintát, ipari mintát, gyári vagy kereskedelmi védjegyet az unió egyik országában szabályszerűen bejelent, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját az alább meghatározott határidőkön belül elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy bejelentését a többi országban megtegye.

(2) Elsőbbségi jog alapítható az olyan bejelentésre, amely az unió bármelyik országának belső jogszabálya, vagy az unió több országa között kötött nemzetközi szerződés értelmében szabályszerű hazai bejelentésnek számít.

B) Ennélfogva a bejelentés, amelyet később, de az említett határidők eltelte előtt az unió valamelyik más országában tesznek, nem érvényteleníthető az időközben bekövetkezett tények, nevezetesen másik bejelentés, a találmány közzététele vagy gyakorlatbavétele, a minta példányainak árusítása vagy a védjegy használata következtében és e tények révén harmadik személy javára sem jog, sem személyhez fűződő birtok nem keletkezhet. Harmadik személynek az elsőbbség alapjául szolgáló első bejelentés napja előtt szerzett jogai az unió országainak belső jogszabályai szerint hatályosak.

C) (1) A fent említett elsőbbségi határidő szabadalmaknál és használati mintáknál tizenkét hónap, ipari mintáknál, valamint gyári vagy kereskedelmi védjegyeknél hat hónap.

(2) E határidők az első bejelentés benyújtása napján kezdődnek; a benyújtás napja nem számít be a határidőbe.

(3) Ha a határidő utolsó napja abban az országban, amelyben az oltalmat igénylik, törvényes munkaszüneti nap vagy olyan nap, amelyen a hivatal nem fogad el bejelentéseket, a határidő az azt követő legközelebbi munkanapon jár le.

D) (1) Aki valamely korábbi bejelentés elsőbbségét érvényesíteni kívánja, köteles nyilatkozatot

tenni, s abban e bejelentés időpontját és országát megjelölni. Azt a legkésőbbi időpontot, ameddig e nyilatkozatot meg lehet tenni, az egyes országok határozzák meg.

(2) Ezeket az adatokat az illetékes hatóság közleményeiben, így különösen a szabadalmi okiraton és a hozzátartozó leírason fel kell tüntetni.

(3) Az unió országai attól, aki elsőbbségi nyilatkozatot tesz, a korábbi bejelentés (leírás, rajzok stb.) másolatát követelhetik. A másolat — amelynek azonosságát az a hatóság, ahol e bejelentést benyújtották, igazolta — mentes minden további hitelesítés alól és minden esetben a későbbi bejelentés napjától számított három hónapos határidőn belül bármikor díjmentesen nyújtható be. Megkövetelhető, hogy a másolathoz annak fordítását és a hatóságnak a bejelentés napját igazoló bizonylatát csatolják.

(4) Az elsőbbségi nyilatkozat tekintetében a bejelentés időpontjában egyéb alakiságok nem követelhetők. Az unió minden országa maga állapítja meg az ebben a cikkben megszabott alakiságok elmulasztásának következményeit, ezek azonban legfeljebb az elsőbbségi jog elvesztését eredményezhetik.

(5) Utóbb egyéb igazolás is követelhető.

E) (1) Ha valamelyik országban használati mintabejelentésre alapított elsőbbséggel ipari mintát jelentenek be, az elsőbbségre az ipari minták számára megállapított határidő az irányadó.

(2) Egyébként bármelyik országban be lehet jelenteni használati mintát szabadalmi bejelentésre alapított elsőbbséggel és viszont.

F) Az unió egyik országa sem utasíthat vissza szabadalmi bejelentést amiatt, mert abban többszörös elsőbbséget igényelnek, feltéve, hogy a találmány az ország jogszabályai értelmében egységes.

G) Ha a vizsgálat során kitűnik, hogy a szabadalmi bejelentés nem egységes, a bejelentő azt több részbejelentésre választhatja szét, megtartván valamennyi bejelentés benyújtási napjaként az első bejelentés benyújtásának napját és — ha ennek helye van — az elsőbbség kedvezményét.

H) Az elsőbbség nem tagadható meg amiatt, hogy a találmány egyes olyan elemei, amelyekre elsőbbséget igényelnek, a származási országban tett bejelentés igénypontjaiban nem szerepelnek, feltéve, hogy a bejelentés adatai együttesen ezeket az elemeket szabatosan meghatározzák.

4. bis cikk

(1) Az unió hatálya alá tartozó részről az unió egyes országaiban igényelt szabadalom független az ugyanarra a találmányra más, az unióhoz tartozó vagy nem tartozó országban szerzett szabadalmaktól.

(2) Ezt a rendelkezést minden korlátozás nélkül, nevezetesen úgy kell érteni, hogy az elsőbbségi határidőn belül bejelentett szabadalmak mind a semmisségi és megvonási okok szempontjából, mind a rendes oltalmi idő szempontjából egymástól függetlenek.

(3) Ezt a rendelkezést alkalmazni kell az egyezmény hatálybalépésének időpontjában érvényes valamennyi szabadalomra.

(4) Újabb országok csatlakozása esetén ugyanaz áll a csatlakozás időpontjában mind a csatlakozó, mind a többi országban érvényben levő szabadalmakra is.

(5) Az elsőbbség kedvezményével szerzett szabadalom az unió egyes országaiban ugyanolyan időtartamra érvényes, mintha azt az elsőbbség kedvezménye nélkül jelentették volna be vagy adták volna meg.

4. ter cikk

A feltalálót megilleti az a jog, hogy a szabadalmi okmányok őt e minőségében feltüntessék.

5. cikk

A) (1) Ha a szabadalomtulajdonos az unió valamelyik országában előállított tárgyat bevisz abba az országba, ahol a szabadalmat megkapta, ez nem vonja maga után az oltalom megszűnését.

(2) Az unió mindegyik országa jogosult azonban a szükséges jogszabályi rendelkezéseket kibocsátani avégett, hogy elejét vegye a szabadalomadta kizárólagossági jog gyakorlásából folyó esetleges visszaéléseknek, pl. a gyakorlatbavétel elmulasztásának.

(3) Ezek a rendelkezések csak abban az esetben adhatnak lehetőséget a szabadalom megvonására, ha a visszaélés megelőzése kényszerengedély révén nem érhető el.

(4) A szabadalom megadásának keltétől számított három év eltelte előtt kényszerengedély iránt keresetnek semmi esetre sincs helye és a kényszerengedély csak akkor adható meg, ha a szabadalomtulajdonos mulasztását törvény szerint kellőképp nem igazolja. Az első kényszerengedély megadásától számított két év eltelte előtt a szabadalom megvonása vagy az oltalom megszüntetése iránt keresetnek nincs helye.

(5) Az előbbi rendelkezéseket, a szükséges eltérésekkel, a használati mintákra is alkalmazni kell.

B) Az ipari minták oltalma nem vonható meg sem a gyakorlatbavétel elmulasztása, sem a védetekkel egyező tárgyak behozatala okából.

C) (1) Ha valamelyik országban a lajstromozott védjegy használata kötelező, a lajstromozás csak méltányos határidő elteltével és csak akkor törölhető, ha az érdekelt mulasztását nem igazolja.

(2) Sem a lajstromozás érvénytelenítésére, sem a védjegyoltalom korlátozására nem szolgálhat alapul az, hogy a gyári vagy kereskedelmi védjegyet a jogosult olyan alakban használja, amely az unió egyik országában lajstromozott védjegy alakjától annak csak a megkülönböztető jelleget nem érintő elemeiben tér el.

(3) Ha olyan ipari vagy kereskedelmi vállalatok, amelyek annak az országnak a belső jogszabályai szerint, ahol az oltalmat igénylik, a védjegy használatára közösen jogosultak, ugyanazt a védjegyet azonos vagy hasonló termékeken egyidejűleg alkalmazzák, ez sem a lajstromozást nem akadályozza, sem a szóbanforgó védjegy számára az unió bármelyik országában nyújtott oltalmat nem korlátozza, feltéve, hogy e használat nem vezet a közönység megtévesztésére és a közérdeket nem sérti.

D) A jog elismeréséhez nem követelhető meg a szabadalomnak, használati mintának, a gyári vagy kereskedelmi védjegy lajstromozásának, az ipari minta bejelentésének bármiféle jelzése vagy említése a terméken.

5. bis cikk

(1) Az ipari tulajdonjogok fenntartására előírt illeték megfizetésére legalább három hónapos türelmi időt kell engedélyezni, és pedig, ha a hazai jogszabályok ezt megkívánják, pótlék fizetése mellett.

(2) A szabadalmak tekintetében ezenfelül az unió országai kötelezik magukat, hogy vagy legalább hat hónapra meghosszabbítják a türelmi időt, vagy pedig gondoskodnak arról, hogy az évi illeték fizetésének elmulasztása miatt megszűnt szabadalom újból érvénybe léphessen; ezeknek a rendelkezéseknek feltételeit a belső jogszabályok állapítják meg.

5. ter cikk

Az unió egyik országában sem tekinthető sérelmesnek a szabadalomtulajdonos jogai szempontjából:

1. az unió más országának hajóján a szabadalom tárgyával azonos eszköz alkalmazása, akár magán a hajótesten, akár a gépeken, kötélzetben, hajófelszerelésen vagy más tartozékon, ha a hajó időlegesen vagy esetlegesen keresi fel az illető ország vizeit, feltéve, hogy ezek az eszközök kizárólag a hajó céljára szolgálnak;

2. a szabadalom tárgyával azonos eszköz alkalmazása az unió más országának légi vagy szárazföldi járművén a gépek vagy tartozékaik szerkezetében vagy működésében, ha a jármű időlegesen vagy esetlegesen tartózkodik az országban.

6. cikk

A) A származási országban szabályszerűen lajstromozott gyári vagy kereskedelmi védjegyet az unió többi országaiban úgy amint van, az alább felsoroltak kivételével, lajstromozásra el kell fogadni és oltalomban kell részesíteni. Ezek az országok a végleges lajstromozás foganatosítása előtt az illetékes hatóság által kiállított, a származási országban történt lajstromozást tanúsító bizonylat bemutatását követelhetik meg. E bizonylatot hitelesíteni nem kell.

B) (1) Elutasító vagy érvényteleníthető azonban:

1. az a védjegy, amely harmadik személy szerzett jogait sértheti abban az országban, ahol az oltalmat igénylik;

2. az a védjegy, amelynek nincs megkülönböztető jellege vagy kizárólag olyan jelekből vagy megjelölésekből áll, amelyek a kereskedelemben az áru fájának, minőségének, mennyiségének, rendeltetésének, értékének, származási helyének vagy az előállítás idejének feltüntetésére szolgálnak, vagy amelyek a köznyelvben vagy a kereskedelem tisztaságát és állandó szokásait szerint használatossá váltak abban az országban, ahol az oltalmat igénylik. A védjegy megkülönböztető jellegének megítélésénél

figyelembe kell venni valamennyi körülményt, nevezetesen a védjegy használatának időtartamát;

3. az a védjegy, amely a közerkölcsöt vagy a közrendet sérti, különösen, amely a közönség megtévesztésére alkalmas. Nem tekinthető a védjegy a közrendet sértőnek pusztán abból az okból, hogy az nem felel meg a védjegyekre vonatkozó jogszabályok valamely rendelkezésének, kivéve, ha ez a rendelkezés maga is a közrendre vonatkozik.

(2) A gyári vagy kereskedelmi védjegy lajstromozását nem lehet elutasítani az unió többi országában pusztán abból az okból, hogy az a származási országban oltalom alatt álló védjegytől csupán olyan elemekben különbözik, amelyek a védjegy megkülönböztető jellegét nem változtatják meg és amelyek nem befolyásolják a védjegy azonosságát azzal az alakkal szemben, amelyben azt az említett származási országban lajstromozták.

C) Származási országnak az uniónak azt az országát kell tekinteni, amelyben a bejelentőnek valószínű és működő ipari vagy kereskedelmi telepe van, ennek hiányában az uniónak azt az országát, amelyben a bejelentőnek lakóhelye van, ha pedig az unióban nincs lakóhelye, akkor azt az unióhoz tartozó országot, amelynek állampolgára.

D) Ha gyári vagy kereskedelmi védjegyet szabályszerűen lajstromozták a származási országban, majd pedig az unió egy vagy több másik országában, e nemzeti védjegyek mindegyikét a lajstromozás napjától kezdve függetlennek kell tekinteni a származási országbeli védjegytől, feltéve, hogy ez a behozatali ország belső jogszabályainak megfelel.

E) A védjegy lajstromozásának megújítása a származási országban semmiképp sem jár azzal a kötelezettséggel, hogy a védjegy lajstromozását az unió olyan más országaiban is megújítsák, ahol a védjegyet szintén lajstromozták.

F) A 4. cikkben megállapított határidőben bejelentett védjegy még abban az esetben is megtartja az elsőbbség kedvezményét, ha a származási országban a lajstromozást az említett határidő eltelte után foganatosítják.

6. bis cikk

(1) Az unió országai kötelezik magukat arra, hogy — ha ezt az ország jogszabályai megengedik — hivatalból, vagy pedig az érdekelt kérelmére megtagadják vagy hatálytalanítják annak a gyári vagy kereskedelmi védjegynek a lajstromozását, amely összetévesztésre alkalmas másolata, utánzata vagy fordítása olyan védjegynek, amelyről a lajstromozó ország illetékes hatóságának megítélése szerint ebben az országban köztudomású, hogy az olyan személyt illet, aki az ebben az egyezményben foglalt kedvezményekre jogosult, és hogy azt azonos vagy hasonló áruk megjelölésére alkalmazzák. Ugyanez a következménye annak is, ha a védjegyek lényeges része az ilyen közismert védjegy másolata vagy összetévesztésre alkalmas utánzata.

(2) Az ilyen védjegy törlésére irányuló kérelem előterjesztésére legalább három évi határidőt kell adni. Ez a határidő a védjegy lajstromozásának napján kezdődik.

(3) A rosszhiszeműen lajstromoztatott védjegy törlésére irányuló kérelem előterjesztése nincs határidőhöz kötve.

6. ter cikk

(1) Az unió országai megállapodnak abban, hogy az illetékes hatóság engedélye nélkül az unió bármely országa címerének, zászlójának és egyéb állami jelvényének, az általuk elfogadott hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknél, valamint ezek bármilyen címertani utánzatának lajstromozását akár gyári vagy kereskedelmi védjegyként, akár ezek alkotó elemeiként megtagadják vagy hatálytalanítják, s az ilyen védjegyek használatát megfelelő rendelkezésekkel megtiltják.

(2) A hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyek és bélyegek alkalmazásának tilalma csak arra az esetre vonatkozik, ha azokat tartalmazó védjegyekkel olyan árukat kívánnak megjelölni, amelyek az említett jegyekkel hivatalosan megjelölt árukkal azonosak vagy hozzájuk hasonlóak.

(3) Az unió országai ezeknek a rendelkezéseknek alkalmazása érdekében megállapodnak abban, hogy a nemzetközi iroda útján kölcsönösen közlik azoknak az állami jelvényeknek, valamint hivatalos ellenőrzési és hitelesítési jegyeknek és bélyegeknél a jegyzékét, amelyeket feltétlenül vagy meghatározott korlátok között e cikk védelme alá kívánnak helyezni, valamint ennek a jegyzéknek minden utólagos változtatását. Az unió mindegyik országa a vele közölt jegyzékeket kellő időben nyilvánosságra hozza.

(4) Minden uniós ország a közlés vételétől számított tizenkét hónapon belül jogosult észrevételeit a nemzetközi iroda útján az érdekelt országhoz eljuttatni.

(5) A közismert állami jelvények tekintetében az (1) bekezdésben megállapított rendelkezéseket csak az 1925. évi november hó 6-a után lajstromozott védjegyekre kell alkalmazni.

(6) A nem közismert állami jelvények, valamint a hivatalos jegyek és bélyegek tekintetében ezeket a rendelkezéseket csak azokra a védjegyekre kell alkalmazni, amelyeket több mint két hónappal a (3) bekezdésben említett közlés kézhezvétele után lajstromoznak.

(7) Rosszhiszeműség esetében az egyes országok azokat az állami jelvényeket, jegyeket és bélyegeket tartalmazó védjegyeket is törölhetik, amelyeket 1925. évi november hó 6-a előtt lajstromoztak.

(8) Bármelyik országnak az az állampolgára, aki saját országa állami jelvényeinek, jegyeinek vagy bélyegeinek használatára jogosult, ezeket még abban az esetben is használhatja, ha azok egy másik országéihoz hasonlóak.

(9) Az unió országai kötelezik magukat, hogy megtiltják a kereskedelemben az unió más országai címerének engedélye nélküli használatát, ha a használat az illető árucikk származása tekintetében megtévesztésre alkalmas.

(10) Az előző rendelkezések nem akadályozzák, hogy az egyes országok a 6. cikk B) betűje (1) bekezdésének 3. pontja alkalmazásával elutasítsák vagy érvénytelenítsék az olyan védjegyeket, amelyek jogosulatlanul állami címereket, zászlókat, rendjeleket és más jelvényeket, vagy az unió valamelyik országa által elfogadott hivatalos jegyeket vagy bélyegeket tartalmaznak.

6. quater cikk

(1) Ha az unió valamelyik országának jogszabályai szerint a védjegy átruházása csak akkor érvényes, ha az egyidőben történik annak a vállalatnak vagy üzletkörnek átruházásával, amelyhez a védjegy tartozik, az érvényesség elismeréséhez elegendő, ha a jogszerzőre a vállalatnak vagy üzletkörnek ebben az országban levő részét ruházzák át, az átruházott védjeggyel ellátott áruknak kizárólagos, ottani gyártási vagy árusítási jogával együtt.

(2) E rendelkezés nem rója az unió országaira azt a kötelezettséget, hogy olyan védjegy átruházását is érvényesnek tekintsék, amelynek a jogszerző részéről való használata ténylegesen alkalmas a közönség megtévesztésére, nevezetesen a védjeggyel ellátott áru származási helyét, természetét, vagy lényeges tulajdonságait illetően.

7. cikk

Az áru jellege, amelyen a gyári vagy kereskedelmi védjegyet alkalmazzák, semmi esetre sem gátolhatja a védjegy lajstromozását.

7. bis cikk

(1) Az unió országai kötelezik magukat, hogy olyan egyesülések együttes védjegyeit, amelyek fennállása a származási ország jogszabályaival nem ellenkezik, akkor is elfogadják lajstromozásra és oltalomban részesítik, ha ezeknek az egyesüléseknek ipari vagy kereskedelmi telepük nincsen.

(2) Mindegyik ország maga bírálja el azokat a különleges feltételeket, amelyek fennállása esetén az együttes védjegyet oltalomban részesíti, s azt megtagadhatja, ha a védjegy a közérdeket sérti.

(3) Nem lehet azonban megtagadni e védjegyek oltalmát olyan egyesüléstől, amelynek fennállása nem ellenkezik a származási ország jogszabályaival amiatt, hogy annak nincs telepe az országban, ahol az oltalmat igényli, vagy hogy szervezete nem felel meg ez ország jogszabályainak.

8. cikk

A kereskedelmi nevet az unió mindegyik országa oltalomban részesíti, bejelentés vagy lajstromozás kötelezettsége nélkül, akár része az valamely gyári vagy kereskedelmi védjegynek, akár nem.

9. cikk

(1) A gyári vagy kereskedelmi védjeggyel, illetve kereskedelmi névvel jogosulatlanul ellátott árut a behozatalkor az unió azon országában, amelyekben e védjegynek vagy kereskedelmi névnek törvényes oltalomra van joga, le kell foglalni.

(2) A lefoglalást egyaránt foganatosítani kell akár abban az országban, ahol a jogosulatlan megjelölés történt, akár abban, ahová az árut bevitték.

(3) A lefoglalást az illető ország belső jogszabályainak megfelelően akár az ügyész, akár bármely más illetékes hatóság, akár valamely érdekelt

természetes vagy jogi személy kérelmére foganatosítani kell.

(4) A hatóságok átmenő árut nem kötelesek lefoglalni.

(5) Ha valamelyik ország jogszabályai a behozatal alkalmával a lefoglalást nem engedik meg, azt behozatali tilalommal vagy a belföldön való lefoglalással kell pótolni.

(6) Ha valamelyik ország jogszabályai sem a behozatal alkalmával a lefoglalást sem a behozatali tilalmat, sem a belföldön való lefoglalást nem engedik meg, addig is, amíg ezeket a jogszabályokat megfelelően módosítják, az említett rendszabályok helyébe azok a jogcselekmények és eszközök lépnek, amelyeket az illető ország jogszabályai hasonló esetben a belföldieknek biztosítanak.

10. cikk

(1) Azokra az árukra, amelyek származási jelzésként valamely meghatározott hely vagy ország nevét hamisnak tüntetik fel, az előbbi cikk rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a jelzés költött vagy csalárd szándékkal felvett kereskedelmi névhez kapcsolódik.

(2) Minden esetben érdekelt félnek kell tekinteni azt a termelőt, előállítót vagy kereskedőt, legyen az akár természetes, akár jogi személy, aki ilyen áru termelésével, előállításával vagy forgalombahozatalával foglalkozik és akinek telepe, akár a származás helyétől hamisan megjelölt helyen, akár azon a vidéken van, ahol ez a hely fekszik, akár a hamisan megjelölt országban, vagy abban az országban, ahol a hamis származási jelzést használták.

10. bis cikk

(1) Az unió országai kötelesek az unió hatálya alá tartozók számára a tisztességtelen verseny ellen hathatós oltalmat biztosítani.

(2) A tisztességtelen verseny tényállását megvalósítja az ipar vagy kereskedelem tisztességszokásait sértő minden versenycselekmény.

(3) Meg kell tiltani nevezetesen

1. minden olyan természetű cselekményt, amely bármilyen módon alkalmas arra, hogy valamelyik versenytárs telepével, áruival, vagy ipari, illetve kereskedelmi tevékenységével összetévesztésre vezessen;

2. minden, a kereskedelmi tevékenység folytatása során használt olyan hamis állítást, amely valamelyik versenytárs telepének, áruinak vagy ipari, illetve kereskedelmi tevékenységének hírnevét csorbíthatja.

10. ter cikk

(1) Az unió országai kötelezik magukat arra, hogy az unió többi országának joghatósága alá tartozók számára biztosítsák a 9., 10. és 10. bis cikkben említett cselekmények eredményes megtorlására alkalmas törvényes jogsegélyt.

(2) Ezenfelül kötelezik magukat olyan rendelkezések kibocsátására, amelyek az érdekelt előállítókat, termelőket, illetve kereskedőket képviselő testületek és egyesülések számára — ha fennállásuk saját országuk jogszabályaival nem ellenkezik — le-

hetőséget biztosítanak arra, hogy bíróságok vagy államigazgatási hatóságok előtt a 9., 10. és 10. bis cikkben említett cselekmények megtorlása végett — ugyanúgy felléphessenek, amint azt annak az országnak a jogszabályai, ahol az oltalmat igénylik, az illető ország területei és egyesülései számára megengedik.

11. cikk

(1) Az unió országai belföldi jogszabályainak megfelelően időleges oltalmat nyújtanak a szabadalmazható találmányok, használati minták, ipari minták, valamint gyári vagy kereskedelmi védjegyek számára; ha azokat bármelyikük területén rendezett hivatalos vagy hivatalosan elismert nemzetközi kiállításon közszemlére tett árukön alkalmazzák.

(2) Ez az időleges oltalom nem hosszabbítja meg a 4. cikkben említett határidőket. Ha utóbb az elsőbbségi jogot igénylik, minden ország hatósága a határidőt attól az időponttól számíthatja, amikor az árut a kiállításon közszemlére tették.

(3) Minden ország az általa szükségesnek ítélt bizonyítékokat követelheti meg a kiállított áru azonosságának és a kiállítás kezdő időpontjának igazolására.

12. cikk

(1) Az unió mindegyik országa kötelezi magát arra, hogy külön iparjogvédelmi hatóságot szervez és központi bejelentési szervet létesít a szabadalmak, használati minták, ipari minták és gyári vagy kereskedelmi védjegyek nyilvánosságra hozatalára.

(2) A hatóság hivatalos időszaki lapot ad ki. Ebben rendszeresen közli:

a) a megadott szabadalmak tulajdonosának nevét a szabadalmi oltalomban részesített találmány rövid megjelölésével;

b) a lajstromozott védjegyek másolatát.

13. cikk

(1) A Bernben „Nemzetközi Iparjogvédelmi Iroda” elnevezéssel felállított nemzetközi hivatal a Svájci Szövetségi Kormány fennhatósága alá tartozik; ez a kormány szabályozza az iroda szervezetét és felügyeletet gyakorol működése felett.

(2) A nemzetközi iroda hivatalos nyelve a francia.

(3) A nemzetközi iroda az ipari tulajdon oltalmára vonatkozó mindennemű közleményeket egybegyűjti, összesíti és kiadja. Az uniót érdeklő közhasznú tanulmányokat folytat és az egyes hatóságok által rendelkezésre bocsátott adatok felhasználásával az unió tárgyát érintő kérdésekről francia nyelvű időszaki lapot szerkeszt.

(4) Mind ennek a lapnak példányait, mind pedig a nemzetközi iroda által kiadott valamennyi okiratot az unió országainak hatóságai az alább megjelölt hozzájárulási egységek arányában kapják. A további példányokért vagy okiratokért, amelyeket ezenfelül akár az említett hatóságok, akár egyesületek vagy magánszemélyek igényelnek, külön kell fizetni.

(5) A nemzetközi iroda mindenkor köteles az unió országainak rendelkezésre állni avégből, hogy

az ipari tulajdon ügyeinek nemzetközi intézésére vonatkozó kérdésekben megadja azokat a különleges felvilágosításokat, amelyekre szükségük lehet. A nemzetközi iroda igazgatója működéséről évi jelentést készít, s azt az unió valamennyi országának megküldi.

(6) A nemzetközi iroda rendes költségeit az unió országai közösen viselik. Újabb intézkedésig ezek összege nem haladhatja meg az évi százhusz-ezer svájci frankot. Ezt az összeget szükség esetén a 14. cikkben említett értekezletek valamelyike egyhangú határozattal felemelheti.

(7) A rendes költségek nem foglalják magukban a teljhatalmú megbízottak értekezletének munkálatait vagy az ügyviteli értekezletek munkálatait illető kiadásokat, sem pedig azokat a kiadásokat, amelyek az egyes értekezletek határozatainak megfelelően végzett különleges munkálatok vagy kiadványok folytán merültek fel. Ezek a kiadások, amelyeknek évi összege nem haladhatja meg a 20 000 svájci frankot, az unió országai között annak a hozzájárulásnak arányában oszlanak meg, amelyet azok a nemzetközi iroda működésére az alábbi (8) bekezdés rendelkezései szerint fizetnek.

(8) Annak meghatározása végett, hogy e költségek teljes összegéhez az egyes országok milyen hányaddal járulnak hozzá, az unió országai és azok az országok, amelyek az unióhoz utólag csatlakoznak, hat osztályba soroltatnak, s mindegyik osztály meghatározott számú egységgel járul hozzá a költségekhez, mégpedig:

az 1. osztály	25 egységgel,
a 2. osztály	20 egységgel,
a 3. osztály	15 egységgel,
a 4. osztály	10 egységgel,
az 5. osztály	5 egységgel,
a 6. osztály	3 egységgel.

Ezeket az egységeket meg kell szorozni az egyes osztályokba tartozó országok számával, s az így nyert szorzatok összege adja meg az egységeknek azt a számát, amellyel az összes kiadást el kell osztani. A hányados határozza meg egy-egy hozzájárulási egység összegét.

(9) Az unió mindegyik országa belépésekor megjelöli azt az osztályt, amelybe besorolását kívánja. Mindamelllett az unió bármelyik országa később kijelentheti, hogy másik osztályba kívánja magát soroltatni.

(10) A Svájci Szövetségi Kormány ellenőrzi a nemzetközi iroda kiadásait, utalványozza a szükséges előlegeket és összeállítja az évi számadást; ezt valamennyi többi hatósággal közölni kell.

14. cikk

(1) Ezt az egyezményt időszakonként felül kell vizsgálni abból a célból, hogy azon az unió rendszerét tökéletesítő módosításokat hajtsanak végre.

(2) Evégett egymást követően az unió egy-egy országában az említett országok kiküldöttei értekezleteket tartanak.

(3) Az értekezletek munkálatait, a nemzetközi iroda közreműködésével, annak az országnak hatósága készíti elő, ahol az értekezletet tartják.

(4) A nemzetközi iroda igazgatója az értekezletek ülésein és a tanácskozásokon szavazati jog nélkül résztvesz.

15. cikk

Az unió országai kölcsönösen fenntartják maguknak a jogot, hogy egymás között az ipari tulajdon oltalmára külön megállapodásokat kössenek, feltéve, hogy ezek az egyezmény rendelkezéseivel semmiben sem ellentétesek.

16. cikk

(1) Azok az országok, amelyek ennek az egyezménynek nem részesei, ahhoz kérelmükre csatlakozhatnak.

(2) A csatlakozást diplomáciai úton a Svájci Szövetségi Kormánnyal kell közölni és a csatlakozásról ez utóbbi értesíti a többi kormányokat.

(3) A csatlakozás teljes hatályú hozzájárulást jelent az egyezményben foglalt valamennyi rendelkezéshez, és az abban megállapított összes előnyök megszerzésével jár; a csatlakozás a Svájci Szövetségi Kormány által az unió többi országa részére adott értesítés elküldését követő egy hónap elteltével válik hatályossá, feltéve, hogy a csatlakozási kérelem nem jelöl meg későbbi időpontot.

16. bis cikk

(1) Az unió bármelyik országa bármikor írásban értesítheti a Svájci Szövetségi Kormányt, hogy ezt az egyezményt alkalmazni kell gyarmatai, védnökségei, gyámsági területei és fennhatósága vagy főhatalma alá tartozó bármilyen terület egészére vagy annak egy részére; ez esetben az egyezmény az értesítésben megjelölt területre a Svájci Szövetségi Kormány által az unió többi országa részére adott közlés elküldését követő egy hónap elteltével válik hatályossá, feltéve, hogy az értesítés nem jelöl meg későbbi időpontot. Értesítés hiányában az egyezmény az említett területre nem vonatkozik.

(2) Az unió bármelyik országa bármikor írásban értesítheti a Svájci Szövetségi Kormányt, hogy az egyezmény hatálya megszűnik annak a területnek egészére vagy egy részére, amelyre az előző bekezdés szerint közölt értesítés vonatkozott; ez esetben az egyezmény hatálya az ebben az értesítésben megjelölt területre a Svájci Szövetségi Kormánynak küldött értesítés megérkezését követő tizenkét hónap elteltével szűnik meg.

(3) A Svájci Szövetségi Kormány az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően vele közölt valamennyi értesítést az unió többi országának tudomására hozza.

17. cikk

Az ebben az egyezményben foglalt kölcsönös kötelezettségek végrehajtása az unió egyes országai-ban — annyiban, amennyiben, az szükséges — az alkotmányjogi szabályokban megszabott alakosságok és előírások teljesítésétől függ, s az országok kötelesek ezeknek a lehető legrövidebb időn belül eleget tenni.

17. bis cikk

(1) Az egyezmény határozatlan időre, a felmondás napjától számított egy év elteltéig hatályos.

(2) A felmondást a Svájci Szövetségi Kormányhoz kell intézni. Hatálya csak arra az országra terjed ki, amelynek nevében a felmondás történt, az unió többi országára az egyezmény érvényben marad.

18. cikk

(1) Ezt az okmányt meg kell erősíteni; a megerősítő okmányokat Londonban, legkésőbb az 1938. évi július hó 1-ig kell letétbe helyezni. Ez az okmány azok között az országok között, amelyek nevében azt megerősítették, ezt az időpontot követő egy hónap múlva lép hatályba. Mindazonáltal, ha a megerősítés legalább hat ország nevében már korábban megtörténik, ezek között az országok között attól az időponttól számított egy hónap múlva lép hatályba, amikor a Svájci Szövetségi Kormány a hatodik megerősítés letétbe helyezését velük közli, azokra az országokra pedig, amelyek nevében a megerősítés ezután történik meg, minden egyes megerősítésről szóló értesítéstől számított egy hónap múlva lép hatályba.

(2) Azok az országok, amelyek nevében a megerősítő okmány letétbe helyezése az előbbi bekezdésben említett határidő alatt nem történik meg, a 16. cikk rendelkezései szerint csatlakozhatnak.

(3) Ez az okmány a hatálya alá tartozó országok között az 1883. évi párizsi unió egyezmény és az azt követően felülvizsgált okmányok helyébe lép.

(4) Azokra az országokra, amelyek nem tartoznak ennek az okmánynak a hatálya alá, de amelyek az 1925-ben Hágában felülvizsgált párizsi unió egyezmény hatálya alatt állanak, az utóbb említett egyezmény marad érvényben.

(5) Azokra az országokra viszont, amelyek nem tartoznak sem ennek az okmánynak, sem a Hágában felülvizsgált párizsi unió egyezménynek hatálya alá, az 1911-ben Washingtonban felülvizsgált párizsi unió egyezmény marad érvényben.

19. cikk

Ez az okmány egyetlen példányban kerül aláírásra, s ezt a példányt Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának Kormánya helyezi el levéltárában. Az említett kormány egy-egy hiteles másolatot küld az unió valamennyi országa kormányának.

Kelt Londonban, egyetlen példányban, az 1934. évi június hó 2-án.

AZ ÁRUK HAMIS SZÁRMAZÁSI JELZÉSÉNEK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA 1891. ÉVI ÁPRILIS HÓ 14-ÉN KÖTÖTT, WASHINGTONBAN AZ 1911. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HÁGÁBAN AZ 1925. ÉVI NOVEMBER HÓ 6-ÁN ÉS LONDONBAN AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN FELÜLVIZSGÁLT MADRIDI MEGÁLLAPODÁS

1. cikk

(1) Minden olyan hamis jelzést viselő árut, amely akár közvetlenül, akár közvetve, származási ország, illetve hely gyanánt ennek a megállapodásnak hatálya alá tartozó országoknak egyikét, illetőleg ezek valamelyikében fekvő helyet tüntet fel, bármelyik említett országba történő behozatal alkalmával le kell foglalni.

(2) A lefoglalást egyaránt foganatosítani kell akár abban az országban, ahol a hamis származási jelzést alkalmazták, akár abban, ahová a hamis jelzettel ellátott árut bevitték.

(3) Ha valamelyik ország jogszabályai a behozatal alkalmával a lefoglalást nem teszik lehetővé, azt behozatali tilalommal kell helyettesíteni.

(4) Ha valamelyik ország jogszabályai a lefoglalást sem a behozatal alkalmával, sem belföldön nem teszik lehetővé és a behozatali tilalmat sem ismerik, addig is, amíg a jogszabályokat módosítják, az említett rendszabályokat azok a jogcselekmények és eszközök helyettesítik, amelyeket az illető ország jogszabályai hasonló esetben a belföldieknek biztosítanak.

(5) A hamis származási jelzés megakadályozását biztosító különleges rendelkezések hiányában a védjegyekre és a kereskedelmi névre vonatkozó jogszabályok megfelelő rendelkezéseiben megszabott jogkövetkezményeket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) A lefoglalásnak helye van a vámügyi hatóság szorgalmazására, s ez haladéktalanul értesíti az érdekelt természetes vagy jogi személyt, hogy — amennyiben kívánja — módjában legyen a biztosításként foganatosított lefoglalást rendezni; indítványozhatja a lefoglalást — akár a sértett fél kérelmére, akár hivatalból — az ügyészség vagy bármely más illetékes hatóság is; az eljárás ezt követően az általános szabályok szerint folyik.

(2) A hatóságok átmenő árut nem kötelesek lefoglalni.

3. cikk

Ezek a rendelkezések nem akadályozzák, hogy az eladó a nem az eladási országból származó árukon nevét vagy címét feltüntesse; ebben az esetben azonban a cím vagy a név mellett világosan látható betűkkel, pontosan fel kell tüntetni az előállítási vagy termelési országot, illetve hely megjelölését, vagy más olyan jelzést, amely elegendő az áru valódi származásával kapcsolatos mindennemű tévedés eloszlására.

3. bis cikk

E megállapodás hatálya alá tartozó országok kötelezik magukat arra is, hogy eltiltják az áruk eladása, kirakatba helyezése vagy ajánlása alkalmával minden nyilvános jellegű, az áru származásával kapcsolatos, a közönség megtévesztésére alkalmas jelzés használatát, szerepeljen az akár a címkéken, hirdetésekben, számlákon, borlapokon, kereskedelmi leveleken, akár iratokon vagy bármilyen más kereskedelmi közlésen.

4. cikk

Minden országban a bíróság dönt afelől, hogy fajtameghatározó jellege folytán, mely elnevezés nem esik e megállapodás rendelkezései alá; a jelen cikkben meghatározott fenntartás azonban a borászati termékek származási helyének egyes vidékek szerinti megjelölésére nem alkalmazható.

5. cikk

(1) Az ipari tulajdon oltalmára alakult uniónak azok az országai, amelyek nem részei a megállapodásnak, ehhez — a főegyezmény 16. cikkében megszabott alakban — kérelmükre csatlakozhatnak.

(2) A főegyezmény 16. bis és 17. bis cikkének rendelkezései erre a megállapodásra is hatályosak.

6. cikk

(1) Ezt az okmányt meg kell erősíteni; a megerősítő okmányokat Londonban, legkésőbb az 1938. évi július hó 1-ig kell letétbe helyezni. Ez az okmány azok között az országok között, amelyek nevében azt megerősítették, a megerősítés idejét követő egy hónap múlva lép hatályba. Mindazonáltal, ha a megerősítés legalább hat ország nevében már korábban megtörténik, ezek között az országok között attól az időponttól számított egy hónap múlva lép hatályba, amikor a Svájci Szövetségi Kormány a hatodik megerősítés letétbe helyezését velük közli, azokra az országokra pedig, amelyek nevében a megerősítés ezután történik meg, minden egyes megerősítésről szóló értesítéstől számított egy hónap múlva lép hatályba.

(2) Azok az országok, amelyek nevében a megerősítő okmány letétbe helyezése az előbbi bekezdésben említett határidő alatt nem történik meg, e megállapodáshoz a főegyezmény 16. cikkének rendelkezései szerint csatlakozhatnak.

(3) Ez az okmány a hatálya alá tartozó országok között az 1891. évi április hó 14-én kötött madridi megállapodás és az ezt követően felülvizsgált okmányok helyébe lép.

(4) Azokra az országokra, amelyek nem tartoznak ennek az okmánynak hatálya alá, de amelyek az 1925-ben Hágában felülvizsgált madridi megállapodás hatálya alatt állanak, az utóbbi marad érvényben.

(5) Azokra az országokra, amelyek nem tartoznak sem ennek az okmánynak, sem a Hágában felülvizsgált madridi megállapodásnak hatálya alá, az 1911-ben Washingtonban felülvizsgált madridi megállapodás marad hasonlóképpen érvényben.

Kelt Londonban, egyetlen példányban, az 1934. évi június hó 2-án.

**A GYÁRI VAGY KERESKEDELMI VÉDJEJYEK
NEMZETKÖZI LAJSTROMOZÁSÁRA 1891. ÉVI
ÁPRILIS HÓ 14-ÉN KÖTÖTT, BRÜSSZELBEN
AZ 1900. ÉVI DECEMBER HÓ 14-ÉN, WASHINGTON-
BAN AZ 1911. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN, HÁGÁBAN
AZ 1925. ÉVI NOVEMBER HÓ 6-ÁN ÉS LONDONBAN
AZ 1934. ÉVI JÚNIUS HÓ 2-ÁN FELÜLVIZSGÁLT
MADRIDI MEGÁLLAPODÁS**

1. cikk

(1) A szerződő országok bármelyikének joghatósága alá tartozó személy a származási országban lajstromozott gyári vagy kereskedelmi védjegye számára valamennyi többi országban oltalmat biztosíthat, ha az említett védjegyet Bernben a nemzetközi iparjogvédelmi irodánál, a származási ország hatósága útján bejelenti.

(2) A származási ország meghatározására az ipari tulajdon védelméről szóló főegyezmény 6. cikkének erre vonatkozó rendelkezése irányadó.

2. cikk

A szerződő országok joghatósága alá tartozó személyekkel egy tekintet alá esik az, aki e megállapodáshoz nem csatlakozott ország joghatósága alá tartozik ugyan, azonban az e megállapodással létesített szűkebb unió területén eleget tesz a főegyezmény 3. cikkében megállapított feltételeknek.

3. cikk

(1) A nemzetközi lajstromozásra irányuló kérelmet a végrehajtási szabályzatban előírt nyomtatványon kell benyújtani és azon a védjegy származási országának hatósága tanúsítja, hogy a kérelemben szereplő adatok a hazai lajstrom adatainak megfelelnek.

(2) Ha a bejelentő a védjegy színére mint megkülönböztető elemre igényt tart, köteles:

1. ezt kijelenteni, s bejelentésében az igényelt színt vagy színösszetételt megjelölni;

2. kérelméhez a színes védjegy példányait mellékelni; ezeket a nemzetközi iroda értesítéseihöz csatolja. E példányok számát a végrehajtási szabályzat határozza meg.

(3) A nemzetközi iroda az 1. cikknek megfelelően bejelentett védjegyet haladéktalanul lajstromozza. Erről a lajstromozásról késedelem nélkül értesíti az egyes hatóságokat. A lajstromozott védjegyeket a nemzetközi iroda által kiadott időszakos lapban teszik közzé, a lajstromozási kérelemben foglalt adatok és a bejelentő által rendelkezésre bocsátott nyomdúc (klisé) felhasználásával.

(4) A lajstromozott védjegyeknek a szerződő országokban történő nyilvánosságra hozatala céljából a nemzetközi irodától valamennyi hatóság a fent említett lapból díjtalanul annyi példányt kap, amennyit kíván. Ezt a nyilvánosságra hozatalt valamennyi szerződő ország teljesen kielégítőnek tekintti és a bejelentőtől egyéb nyilvánosságra hozatalt nem követelhet.

4. cikk

(1) A nemzetközi irodánál ilyenképpen fogantatott lajstromozás időpontjától kezdődően a védjegyet valamennyi szerződő országban ugyanaz az oltalom illeti meg, mintha e védjegyet ott közvetlenül jelentették volna be.

(2) Valamennyi nemzetközileg lajstromozott védjegyet megilleti a főegyezmény 4. cikkében biztosított elsőbbségi jog, anélkül, hogy az e cikk D) betűje alatt megszabott alakosságoknak eleget kellene tenni.

4. bis cikk

(1) Ha a nemzetközi iroda olyan védjegyet, amelyet egy vagy több szerződő országban már lajstromoztak, utóbb ugyanazon jogosult vagy jogutóda javára lajstromoz, a nemzetközi lajstromozás a ko-

rábbi nemzeti lajstromozások helyébe lép, ez utóbbiak révén szerzett jogok sérelme nélkül.

(2) A nemzeti hatóság kérelemre köteles saját lajstromában a nemzetközi lajstromozást feltüntetni.

5. cikk

(1) Azokban az országokban, ahol a jogszabályok ilyen felhatalmazást tartalmaznak, az a hatóság, amellyel a nemzetközi iroda valamely védjegy lajstromozását közli, jogosult kijelenteni, hogy területén a védjegy oltalomban nem részesíthető. Ilyen elutasításnak csupán olyan feltételek mellett van helye, amelyek a főegyezmény értelmében a nemzeti lajstromozásra bejelentett védjegyekkel szemben is alkalmazhatók.

(2) Az a hatóság, mely ezt a jogot gyakorolni kívánja, köteles az elutasítást a nemzetközi irodával, az indokok megjelölése mellett, a belső jogszabályokban megszabott határidő alatt, de legfeljebb a védjegy nemzetközi lajstromozásától számított egy év alatt közölni.

(3) A nemzetközi iroda az ekként közölt elutasító nyilatkozat egy példányát haladéktalanul megküldi a származási ország hatóságának, továbbá a védjegytulajdonosnak vagy meghatalmazottjának, ha ez utóbbit az említett hatóság az iroda tudomására hozta. Az érdekelt ugyanazokkal a jogorvoslatokkal élhet, mintha a védjegyet közvetlenül jelentette volna be abban az országban, ahol az oltalmat megtagadták.

(4) A nemzetközi iroda a védjegy elutasításának indokait köteles közölni azokkal az érdekelttel, akik az irodától ezt kérik.

(5) Ha valamelyik hatóság a fent említett legfeljebb egy éves határidő alatt a nemzetközi irodának semmilyen értesítést nem küld, a védjegyet részéről elfogadottnak kell tekinteni.

(6) Az illetékes hatóság a nemzetközi védjegy érvénytelenítését csak akkor mondhatja ki, ha a védjegytulajdonosnak módot adott arra, hogy jogait kellő időben érvényesítse. Az érvénytelenítést a nemzetközi irodával közölni kell.

5. bis cikk

A védjegy bizonyos alkotó elemeinek, mint címereknek, címerpajzsoknak, arcképeknek, kitüntetéseknek, címeknek, kereskedelmi neveknek, vagy a bejelentőtől eltérő személynévnek, s más hasonló felírásnak jogos használatát igazoló és a szerződő ország hatósága által esetleg megkívánt bizonylatok a származási ország hatóságának hitelesítésén, vagy igazolásán kívül más megerősítésre nem szorulnak.

5. ter cikk

(1) A nemzetközi iroda kérelemre, bárkinek másolatot ad valamely meghatározott védjegynek a lajstromba bejegyzett adatairól a végrehajtási szabályzatban megszabott illeték ellenében.

(2) A nemzetközi iroda díjazás ellenében arra is vállalkozhat, hogy a nemzetközi védjegyek között korábbi lajstromozásokra vonatkozó kutatásokat végezzen.

(3) A szerződő országok valamelyikében való felhasználás végett kért nemzetközi lajstromkivonatokat nem kell hitelesíteni.

6. cikk

A nemzetközi irodánál foganatosított lajstromozásból fakadó oltalom ettől a lajstromozástól számított húsz évig tart (kivéve a 8. cikk az esetre szóló rendelkezését, ha a bejelentő a nemzetközi díjnak csak egy részét fizette be), hatálytalan azonban ez az oltalom arra a védjegyre, amely a származási országban törvényes oltalomban már nem részesül.

7. cikk

(1) A lajstromozás az 1. és 3. cikk rendelkezései szerint, a megújítás keltétől számított újabb húsz éves időtartamra bármikor megújítható.

(2) A nemzetközi iroda az oltalmi idő lejárta előtt hat hónappal joghatály nélküli értesítést küld, amelyben a védjegytulajdonos figyelmét a lejárta pontos napjára felhívja.

(3) Ha a korábbi bejelentés megújítása céljából benyújtott védjegy akként módosult, hogy ez a védjegy megkülönböztető jellegét megváltoztatja, a hatóságok a megújítás címén való lajstromozást megtagadhatják. Ugyanezzel a joggal élhetnek, ha megváltozott azoknak az áruknak a megjelölése, amelyekre a védjegyet alkalmazzák, kivéve, ha a nemzetközi iroda közvetítésével közölt kifogásra az érdekelt kijelenti, hogy minden egyéb áru vonatkozásában lemond az oltalomról, s azt azokra az árukra korlátozza, amelyeket a korábbi lajstromozáskor azonos kifejezéssel jelölt meg.

(4) Ha a védjegy megújítás címén nem fogadható el, figyelembe kell venni a korábbi jogokat, valamint a korábbi lajstromozás tényével megszerzett egyéb jogokat. Nevezetesen a védjegyet azokra az árukra, amelyeket az előző lajstromozáskor és a megújításkor azonos kifejezéssel jelöltek meg, ezek a korábbi jogok megilletik.

8. cikk

(1) A származási ország hatósága belátása szerint nemzeti illetéket állapít meg, s azt a nemzetközi lajstromozásra bejelentett védjegy tulajdonosától saját javára beszedi.

(2) Ehhez járul az első védjegy után százötven frank és minden egyes további, ugyanazon tulajdonos nevére a nemzetközi irodánál egyidejűleg bejelentett védjegy után száz frank nemzetközi illeték (svájci frankban).

(3) A bejelentőnek jogában áll a nemzetközi bejelentés alkalmával az első védjegy után csupán száz frank és az elsővel egyidőben bejelentett minden további védjegy után hetvenöt frank illetéket fizetni.

(4) Ha a bejelentő ezzel a joggal él, a nemzetközi lajstromozástól számított tíz éves határidő eltelte előtt köteles az első védjegy után hetvenöt frank és az elsővel egyidőben bejelentett mindegyik védjegy után ötven frank kiegészítő illetéket a nemzetközi irodának fizetni, ha ezt elmulasztja, e

határidő lejártával a lajstromozáshoz fűződő kedvezményeket elveszti. A nemzetközi iroda a lejárta előtt hat hónappal hivatalból küldött értesítésében figyelmezteti a bejelentőt a lejárta pontos napjára. Ha a kiegészítő illetéket e határidő lejárta előtt a nemzetközi irodának nem fizetik meg, ez a védjegyet törli, a törlést a hatóságokkal közli, s lapjában közzéteszi. Ha az együttesen bejelentett védjegyek fejében járó kiegészítő illetéket nem valamennyi védjegy után fizetik, a bejelentőnek szabatosan meg kell jelölnie azokat a védjegyeket, amelyekre a kiegészítő illetéket átutalja és minden egyes sorozat első védjegye után hetvenöt frank illetéket kell fizetnie.

(5) Ha az oltalom alá helyezni kívánt áruk jegyzéke száz szónál többet tartalmaz, a védjegy lajstromozása csak a végrehajtási szabályzatban meghatározott külön illeték lefizetése ellenében foganatosítható.

(6) A nemzetközi lajstromozás különféle bevételeiből eredő évi jövedelmet, az e megállapodás végrehajtására szükséges közös költségek levonása után, a nemzetközi iroda a szerződő országok között egyenlően osztja el.

(7) Ha ennek a felülvizsgált megállapodásnak hatálybalépésekor valamelyik ország még nem csatlakozott a hágai okmányhoz, a csatlakozás időpontjáig a bevételi többletből csupán a régi díjak alapulvételével kiszámított hányad illeti meg.

8. bis cikk

A nemzetközi védjegy tulajdonosa bármikor lemondhat egy vagy több szerződő ország tekintetében az oltalomról a védjegy származási országának hatóságához benyújtott nyilatkozatban; ezt a nemzetközi irodával közölni kell, s az azokat az országokat, amelyekre a lemondás vonatkozik, értesíti. A lemondás illetékmentes.

9. cikk

(1) A származási ország hatósága ugyanígy közli a nemzetközi irodával a védjegyre vonatkozóan a nemzeti lajstromba bejegyzett megsemmisítést, törlést, lemondást, átruházást és egyéb változásokat, ha ezek a nemzetközi lajstromozást is érintik.

(2) Az iroda e változásokat a nemzetközi lajstromba bejegyzi, a szerződő országok hatóságaival közli és lapjában közzéteszi.

(3) Ugyanígy kell eljárni, ha a védjegytulajdonos korlátozni kívánja azoknak az áruknak a jegyzékét, amelyekre a védjegyet alkalmazza.

(4) E műveletekért a végrehajtási szabályzat illetéket állapíthat meg.

(5) Új árut a jegyzékbe utólagosan csupán a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelő új bejelentés révén lehet felvenni.

(6) A felvétellel egy tekintet alá esik valamely áru helyettesítése más áruval.

9. bis cikk

(1) Ha a nemzetközi lajstromba bejegyzett védjegyet olyan személyre ruháznak át, akinek telepe nem a védjegy származási országában, hanem má-

sik szerződő országban van, az átruházásról a nemzetközi irodát az eredeti származási ország hatósága értesíti. Ha a nemzetközi iroda megkapta annak az országnak a hatóságától a hozzájárulást, amelynek joghatósága alá az új jogosult tartozik, az átruházást lajstromozza, erről a többi hatóságot értesíti, az átruházást lapjában közlésezi, megemlítvén, ha lehetséges, az új származási országban foganatosított védjegylajstromozás keltét és számát.

(2) Nem lajstromozható a nemzetközi lajstromba bejegyzett védjegy átruházása olyan személy javára, aki nemzetközi védjegy bejelentésére nem jogosult.

(3) Ha valamely átruházás a nemzetközi lajstromba nem jegyezhető be, akár annak következtében, hogy az új származási ország hozzájárulását megtagadta, akár azért, mert az átruházás olyan személy javára történt, aki nemzetközi védjegy bejelentésére nem jogosult, az eredeti származási ország hatósága igényelheti a nemzetközi irodától, hogy a védjegyet lajstromából törölje.

9. ter cikk

(1) Ha valamely nemzetközi védjegynek csupán a lajstromozott áruk egy részére vonatkozó átruházását közlik a nemzetközi irodával, az ezt lajstromába bejegyzi. Mindegyik szerződő ország jogosult azonban az átruházás érvényességének elismerését megtagadni, ha az ekként átruházott részben foglalt áruk hasonlóak azokhoz, amelyekre vonatkozóan a védjegy a lajstromban továbbra is az átruházó javára szerepel.

(2) A nemzetközi iroda ugyanígy jegyzi be a nemzetközi védjegy átruházását kizárólag egy vagy több szerződő ország tekintetében.

(3) Ha az előző esetekben a származási ország is megváltozik, ehhez szükséges, hogy az a hatóság, amelynek joghatósága alá a jogszerző tartozik, a bis cikknek megfelelően megkívánt hozzájárulást megadja.

(4) Az előző bekezdések rendelkezései csupán a főegyezmény 6. quater cikkének figyelembevételével alkalmazhatók.

10. cikk

E megállapodás végrehajtására vonatkozó részleteket a hatóságok egyetértésben szabályozzák.

11. cikk

(1) Az ipari tulajdon oltalmára alakult uniónak azok az országai, amelyek nem részesei ennek a megállapodásnak, ehhez a főegyezmény 16. cikkében megszabott alakban, kérelmükre csatlakozhatnak.

(2) Mihelyt a nemzetközi iroda értesült arról, hogy valamely ország vagy annak egyik gyarmata csatlakozott e megállapodáshoz, megküldi az illető ország hatóságának a 3. cikknek megfelelően azoknak a védjegyeknek az összesített jegyzékét, amelyek a csatlakozás időpontjában nemzetközi oltalom alatt állanak.

(3) Ez a jegyzék a csatlakozó ország területén az említett védjegyek számára önmagában biztosítja az előző rendelkezések szerint járó kedvezményeket és megküldésével kezdődik az az egy éves határidő, amely alatt az érdekelt hatóság az 5. cikkben említett nyilatkozatot megteheti.

(4) E megállapodáshoz való csatlakozás alkalmával azonban bármelyik ország kijelentheti, hogy azoknak a nemzetközi védjegyeknek kivételével, amelyek az országban már előzően azonos, még érvényben levő nemzeti lajstromozás tárgyai voltak és amelyeket az érdekeltek kérelmére azonnal elismer, ennek az okmányoknak alkalmazását azokra a védjegyekre korlátozza, amelyeket a csatlakozás hatálybalépésének napja után lajstromoznak.

(5) Ez a nyilatkozat mentesíti a nemzetközi irodát a fentebb említett összesített jegyzék megküldése alól. Ebben az esetben az iroda csak azokat a védjegyeket közli, amelyek tárgyában az előző bekezdésben foglalt kivétel kedvezményének alkalmazását nála az új ország csatlakozásától számított egy éven belül a szükséges adatok megjelölésével kéri.

(6) Annak a védjegynek a lajstromozását, amelyiket az e cikkben említett bármelyik jegyzék magában foglal, úgy kell tekinteni, hogy az az újonnan szerződő országban a csatlakozás hatálybalépésének napja előtt teljesített közvetlen lajstromozás helyébe lép.

(7) A főegyezmény 16. bis cikkének rendelkezései erre a megállapodásra is vonatkoznak.

11. bis cikk

E megállapodás felmondására a főegyezmény 17. bis cikke irányadó. Azok a felmondás hatálybalépésének időpontjáig lajstromozott nemzetközi védjegyek, amelyeket az 5. cikkben megszabott egy éven belül nem utasítanak el, a nemzetközi oltalom tartama alatt továbbra is ugyanabban az oltalomban részesülnek, mint az illető országban közvetlenül bejelentett védjegyek.

12. cikk

(1) Ezt a megállapodást meg kell erősíteni; a megerősítő okmányokat Londonban, legkésőbb az 1938. évi július hó 1-ig kell letétbe helyezni.

(2) E megállapodás az azt megerősítő országok között a megerősítés idejét követő egy hónap múlva lép hatályba; hatálya és tartama a főegyezményével lesz azonos.

(3) Ez az okmány az azt megerősítő országok között az 1925. évi november hó 6-án Hágában felülvizsgált madridi megállapodás helyébe lép. Mindamellet ez az utóbbi marad érvényben azoknak az országoknak a viszonylatában, amelyek ezt az okmányt nem erősítették meg. Azokkal az országokkal, amelyek még a hágai okmányt sem erősítették meg, az 1911-ben Washingtonban felülvizsgált megállapodás marad érvényben.

Kelt Londonban, egyetlen példányban, az 1934. évi június hó 2-án.

3. §. Az egyezmények szövegében említett nemzetközi iroda székhelyét Bernből 1961. évi május hó 17-én Genfbe helyezte át.

4. §. (1) E törvényerejű rendelet 1962. évi július hó 14. napján lép hatályba.

(2) Felhatalmazást kap az Országos Tervhivatal elnöke, hogy az egyezmények londoni szövegéhez való csatlakozás következtében a fennálló jogszabályokat a szükséghez képest rendelettel kiegészítse, illetőleg módosítsa.²⁸

1962. évi 18. számú törvényerejű rendelet az alkoholisták elleni intézkedésekről²⁹

A túlzott alkoholfogyasztás, a részegeskedés és általában az iszákos életmód ártalmas az egészségre, a társadalomra is káros, és nem egyeztethető össze a szocialista erkölccsel. Az alkoholizmus további visszaszorítása — a büntető eljárás körén kívül is — hatékonyabb társadalmi és állami intézkedéseket igényel.

El kell érni, hogy az alkoholizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedéseket lehetőség szerint társadalmi ráhatás eredményeként hajtsák végre és csak ennek eredménytelensége esetén kerüljön sor az állami szervek beavatkozására. Erre az esetre azonban meg kell teremteni e beavatkozás jogi lehetőségét.

A fentiek alapján a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a következőket rendeli:

A részeg személyek kijózanító szobába szállítása

1. §. (1) A nyilvános helyen botrányt okozó vagy magával tehetetlen részeg személyt a rendőrség szervei kijózanító szobába szállítják.

(2) A beszállított személyt kijózanodásáig, de legfeljebb huszonnégy órai időtartamra lehet a kijózanító szobában visszatartani.

(3) A beszállított személy a beszállítással és a kezeléssel felmerülő költségek fejében térítési díjat tartozik fizetni; amennyiben fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, azt bírósági végrehajtás útján kell behajtani.

A kényszerelvonó-kezelés

2. §. Azt az alkoholistát, aki magatartásával családi életének felbomlását okozhatja, kiskorú gyermekeinek erkölcsi fejlődését hátráltatja, környezetének biztonságát veszélyezteti vagy a közrendet, illetve a munkahelyén a munkát rendszeresen zavarja, a tanács végrehajtó bizottságának egészségügyi szakigazgatási szerve rendelőintézeti elvonó-kezelésen való részvételre kötelezheti (kényszerelvonó-kezelés).

3. §. (1) Kényszerelvonó-kezelés alkalmazására a tanács végrehajtó bizottságának egészségügyi szakigazgatási szerve mellett alakított orvosi bizottság (a továbbiakban: orvosi bizottság) tesz javaslatot.

(2) Orvosi bizottságot a fővárosi kerületekben, a megyei jogú és megyeszékhely-városokban, vala-

mint az egészségügyi miniszter által meghatározott járásokban és más városokban kell felállítani. Az orvosi bizottság elnökét az egészségügyi szakigazgatási szerv vezetője jelöli ki.

(3) Az orvosi bizottságnál a javaslat előterjesztését az érintett személy házastársa vagy tartásra jogosult hozzátartozója, a rendőrség vagy más államigazgatási szerv, továbbá a szakszervezetek, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség és a Magyar Nők Országos Tanácsának szervei kezdeményezhetik.

(4) Az érintett személyt a kényszerelvonó-kezelés alkalmazására irányuló javaslat előtt egészségügyi szempontból meg kell vizsgálni; őt az orvosi bizottság elnöke a vizsgálat céljából kötelezheti, hogy a megjelölt időben és helyen az orvosi bizottság előtt jelenjék meg. Az idézett személy az idézésnek elővezetés terhe mellett köteles eleget tenni.

(5) Az orvosi bizottság a javaslatát a tanács végrehajtó bizottsága egészségügyi szakigazgatási szervének küldi meg.

(6) Az orvosi bizottság a működéséről évenként beszámol a tanács végrehajtó bizottságának.

4. §. (1) A kényszerelvonó-kezelés alkalmazására irányuló javaslat felől — annak benyújtásától számított nyolc napon belül — az érintett személy lakóhelye vagy munkahelye szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottságának egészségügyi szakigazgatási szerve határoz.

(2) A kényszerelvonó-kezelés a gyógykezeléshez szükséges ideig tart; a gyógykezelés munkaidőn kívül történik.

(3) A kényszerelvonó-kezelést a betegségi biztosítási szolgáltatásokra jogosult személyek esetében betegség miatt szükséges gyógykezelésnek kell tekinteni. A biztosítási szolgáltatásokra nem jogosult személyek a rendelőintézeti kényszerelvonó-kezelés ingyenesen kapják, útiköltség megtérítésben azonban nem részesülnek.

5. §. (1) A kényszerelvonó-kezelés tartama alatt a kötelezett személy a kezelőorvosnak a gyógykezeléssel kapcsolatos előírásait köteles megtartani és az általa kijelölt időpontokban a rendelőintézetben gyógykezelés végett megjelenni.

(2) A kötelezett személy — lakóhelyének megváltoztatása esetén — az új lakóhelye szerint illetékes egészségügyi szakigazgatási szervnél köteles haladéktalanul jelentkezni és az egészségügyi szakigazgatási szerv által megjelölt helyen és időpontban tartozik kényszerelvonó-kezelésen megjelenni.

A gyermek tartásának biztosítása

6. §. A bíróság elrendelheti, hogy az olyan személy részére, aki iszákos életmódja következtében nem tesz eleget gyermekével szemben fennálló tartási kötelezettségének, gyermeke tartásának biztosítása érdekében az egyéb címen levont összegek után fennmaradó munkabérének (járandóságának) legfeljebb ötven százalékát a házastárs vagy a gyermek gondozója kezéhez fizessék ki.

²⁸ Lásd a 2/1962. (VII. 20.) O. T. számú rendeletet.

²⁹ Kihirdetés napja: 1962. július 21.